

كوردو ئىسلام .. ناسنامەى نەتەوايەتى و ناسنامەى ئايىنى

نوسىنى عبدالرحمن صديق

دياره له قورئان دا، هه موو مرۆڤتيك به تاقى تهنها وه كو چه قى چهند بازنه يه كه، واته خۆى وه كو تاك داواى ليكراوه كه باوهر به خواى به ديهينه رى به ينى و، كرده وى چاك نه نجام بدار، بانگه وازى خواى به دهوروبه رى بگه يه نيته و، له م پيناوه شدا نارام گرو خوراگريته ، ته گه رنا ، به دهر له م ههنگاوانه، مرۆڤ هه مرۆڤتيك ، خه ساره تمه ندى دونياو قيامهت ده يته .

ئه مهش كه وتمان ، ليكدانه وى ده قو ده قى سورته تى (العصر)ه، كه خواى گه وره تيايدا فه رمويه تى : ﴿ والعصر ﴾
* إن الانسان لفي خسر * الا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وتواصوا بالحق وتواصوا بالصبر ﴾ .

بۆيه مرۆڤى بانگخواز له م پيناوه دا ده يته چا و له و ميكانيزمه بكات كه پيغه مبه ران — درودى خوايان له سه ر — گرتويانه ته به ر، هه ر له م بواره شدا ده بينين ته واوى پيغه مبه ران ، سه ره تا روى ده مى داوايان له نه ته وه و گه لانى خۆيان كرده وه و، خيرو خۆشى بانگه وازه خواييه كه شيان بۆ نه ته وه ي خۆيان به خه لات پيشكهش كرده وه، بۆيه له قورئاندا پيغه مبه ران — درودى خوايان له سه ر — وه كو چه قى كارى بانگه واز، يه كه م بازنه ي برايه تيان له گه ل نه ته وه ي خۆياندا بووه و، به م پيغه ش بازنه يه كى برايه تى نه ته وه ييان له گه ل به ستوره، بۆيه خواى گه وره پيغه مبه رانى كرده وه به (براى نه ته وه كه ي خۆيان وه كو له م ئايه تانه ي قورئاندا دهرده كه ويته :

﴿ والى عاد أخاهم هودا ﴾ (الاعراف - 65) (هود - 50)

﴿ والى ثمود أخاهم صالحا ﴾ (الاعراف - 85) (هود - 84)

﴿ والى مدين أخاهم شعيبا ﴾ (الاعراف - 85) (هود - 84)

ئه م په يوه ندى يه ي برايه تى نه ته وايه تى يه ش له گه ل ته واوى نه ته وه كه دا بووه، بۆيه ته نانه ت ، ته وان هه ش كه پيغه مبه ران به درۆ ده خه نه وه خواى گه وره هيشتا پيغه مبه ران به (براى بۆ ته وان داده نيته :

﴿ كذبت قوم نوح المرسلين ﴾: إذ قال لهم اخوهم نوح الا تتقون ﴿ (الشعراء / 105-106)

﴿ كذبت عاد المرسلين ﴾: إذ قال لهم اخوهم هود الا تتقون ﴿ (الشعراء / 123-124)

﴿ كذبت ثمود المرسلين ﴾: إذ قال لهم اخوهم صالح الا تتقون ﴿ (الشعراء / 141-142)

هه ر له به ر ئه مه شه خواى گه وره به پيغه مبه رى خۆشه ويست — صلى الله عليه وسلم — ده فه رموى: ﴿ فاستمسك

بالذي أوحى إليك أنك على صراط مستقيم ﴾: وانه لذكر لك ولقومك وسوف تستلون ﴿ الزخرف (43-44).

کهواته ئەم کامەرانی و خێرو خۆشییەکی که دەرئەنجامی پیادەکردنی بەرنامەی ئیسلامە، سەرەتا لە ھەر مەزھەبێکی موسڵمانی بانگخوازەو، روودەکاتە ئەو بازنەییەکی که نەتەووەکەمی خۆی لە چۆنیدا کۆدەبیتەو.

پاشان تەواوی نەتەووە گەلانی موسڵمان لەبازنەییەکی فراوانتردا کەبازنەیی (برایەتی ئیمانی) یە کۆدەبنەو، ئەم بازنەییەش کۆکەرەوێ نەتەووە موسڵمانەکانەو، بازنە بچووکەکانی پێشوو کۆدەکاتەو، بەبێ ئەوێ بیانپێت یان بیانسپێتەو، ئەمەشە واتای ئایەتی: ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ﴾ (الحجرات-10).

لەدواییدا بازنەییەکی فراوانتر تەواوی مەزھەبەکان لەبازنەیی (برایەتی ئینسانی) دا کۆدەکاتەو بەدەقی ئایەتی: ﴿ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ﴾ (النساء-1).

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَآثَى ﴾ (الحجرات-13).

ھەر لەبازنەیی (برایەتی ئیمانی) شەو، بانگەوازی ئیسلامیی روودەکاتە ئەم بازنە فراوانە (برایەتی ئینسانی) تا بەھۆی ئیسلامەو بیاختە بازنەیی (برایەتی ئیمانی) یەو:

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴾ (الفرقان-1).

بۆیە بەپشت بەستن بەم لێکدانەوێ دەگەینە ئەم راستییانە لای خوارەو:

یە کەم / مەزھەب و ھەوڵ و خەبات و تێکۆشانێ مەزھەبەکانی پەیمانی ئیسلامدا سەرەتا بۆ بازنەیی نزیکی خۆی دەبیت و ھەر کاتیکی بەئامانج گەیشت، روو لەگەلان و نەتەووەکانی دی دەکات، واتە رووی خێری لەنەتەووەکەمی خۆی دەبیت ئەگەر لێی زیاد بوو دەیبەخشیت بەگەلانی موسڵمان، ئەگەر لەوانیش زیادبوو، دەیبەخشیت بەگەلانی بازنەیی سەئەم ﴿ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوُ ﴾ (البقرة - 219).

العفو: ئەو شتەییە کە لە ناتاجی و پێویستی مەزھەبێ زیاتر بیت.

سەئەم / نەتەووە (ئەسلا) دوو چەمکی بەرامبەر بەیە کتر نین تا بەراورد لەنیوانیاندا بیتە ئارا، بەلکو پەییوئەندییەکی ئۆرگانیی بەھێز بەیەکیانەو دەبەستیت، بۆیە پەییوئەندیی نیوان (نەتەووە) و (ئەسلا) پەییوئەندییەکی (تکاملی) یە ئەک (تفاضلی)، ھەر لێرەشەو گەر (نەتەووە) لاشەو جەستە بیت ، ئەوا (ئەسلا) بریتییە لە رۆح و گیان ﴿ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا ﴾ (الشورى-52).

چوارەم / سەبارەت بەبازنەکانی (برایەتی) لە قورئاندا ھەر ھەمووی لەوشەمی (أخ) ھووە سەرچاوەیان گرتووە،

پیناسه‌ی وشه‌ی (أخ)یش وه‌کو له (مفردات الفاظ القرآن)ی (الراغب الاصفهانی)دا هاتووہ:

(أخ: الأصل أخو، وهو المشارك غيره في الولادة من الطرفين او من احدهما او من الرضاع ، ويستعار في كل

مشارك لغيره في القبيلة او في الدين..)

هەر لیڤه‌وه بازنه‌ی برایه‌تی نه‌ته‌وایه‌تی و ئیمانی و ئینسانی له‌روانگه‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که‌له‌پیشه‌وه ئاماژه‌مان بۆ کردن، سه‌رچاوه ده‌گرن، به‌م پی‌ی‌ه‌ش ئیسلام به‌نامه‌یه‌کی که‌م وینه‌ی بۆ جوژی پی‌که‌وه ژیان له‌دنیا‌دا دا‌رشته‌وه، به‌لام نابی ئه‌وه‌شمان له‌بیر بجیت که‌تیروانی ئیسلام بۆ ئه‌م بازانه به‌شیوه‌یه‌که‌ که‌هه‌میشه‌ جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کاته‌وه که‌بازنه‌ی (برایه‌تی نه‌ته‌وایه‌تی) و (برایه‌تی ئینسانی)ش به‌په‌یامی ئیسلام ره‌نگریژ بکرتن، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ پاداشت و سزای هەر مرۆقی له‌روژی دوایدا له‌سه‌ر ئه‌و شتانه ده‌داته‌وه که‌ مرۆقه‌ به‌ (اختیار)ی خۆی هه‌لی ده‌بژیژیت چ چاک چ خراب، جا له‌به‌رئه‌وه‌ی بازنه‌ی برایه‌تی نه‌ته‌وایه‌تی و برایه‌تی ئینسانی وستی خوای گه‌وره‌یه‌ بۆ هەر مرۆقی، بۆیه‌ له‌روژی دوایدا لیپرسینه‌وه‌ی له‌سه‌ر نییه‌ به‌لام لیپرسینه‌وه‌ له‌روژی دوایدا ته‌نها له‌سه‌ر بازنه‌ی (برایه‌تی ئیمانی)یه، چونکه‌ مرۆقه‌ ئاره‌زوومه‌ندانه‌ بازنه‌ی (عه‌قیده) هه‌لده‌بژیژیت، بۆیه‌ ئه‌وانه‌ی به‌نامه‌ی ئیسلامیمان قبووله‌ ده‌بنه‌ (برا) له‌دنیا و قیامه‌تدا: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ ئه‌وانه‌ش که‌بیباوه‌رن ده‌بنه‌ (برا) له‌بۆ باوه‌ریتی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لَأَخوانهم هلم الینا﴾

هەر له‌به‌رئه‌مه‌شه ئیسلامخو‌ازان خه‌باتی (نه‌ته‌وایه‌تی)شیان به‌به‌نامه‌ی ئیسلام درێژه‌ پی‌ده‌ده‌ن و خه‌باتی (ئینسانی)شیان هه‌روه‌ها.

لیڤه‌وه ده‌بیت له‌خه‌می ده‌سته‌به‌رکردنی مافه‌ره‌واکانی نه‌ته‌وه‌که‌ماندا بین به‌ به‌نامه‌ی ئیسلام و، پاشان ئه‌و قه‌واره کوردستانییه ئیسلامییه سه‌ربه‌خۆیه له‌گه‌ڵ ته‌واوی قه‌واره نه‌ته‌وایه‌تییه ئیسلامییه‌کانی دیدا پی‌که‌وه له‌یه‌کیتییه‌کی کۆنفیدرالی ئیسلامییدا کۆده‌بنه‌وه‌و بازنه‌ی (برایه‌تی ئیمانی) پی‌کدینن و، بازنه‌ی (برایه‌تی ئینسانی) ده‌ره‌وه‌ی خۆیان ده‌دوینن بۆ هیدایه‌ت دانیان و هیئانیان بۆ بازنه‌ی (برایه‌تی ئیمانی) به‌هیشته‌وه‌ی ناسنامه‌ی نه‌ته‌وایه‌تییان.

پی‌نجهم/ به‌نامه‌ی ئیسلام، که‌له‌سه‌ر مرۆقی موسلمان پی‌ویسته به‌ده‌وره‌ری خۆی رایبگه‌یه‌نیت، چاک‌تره‌ باش‌تر دیته‌ به‌ره‌م ئه‌گه‌ر به‌زمانی هاو‌ه‌شی نیوان بانگ‌خو‌ازان و نه‌ته‌وه‌کانیان بیت، چونکه‌ چاک‌تر له‌یه‌کدی حالی ده‌بن ﴿وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه لیبین لهم﴾ (ابراهیم -4).

هەر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه خوای گه‌وره‌ دوا په‌یامی خۆی به‌زمانیکی ئاسان و روون ناردوووه بۆ ئه‌وه‌ی کاریگه‌ری

به سهر ته واوی کۆمه لگه‌ی مرۆڤایه‌تی دا هه‌بیته و، تاییه‌ت نه‌بیته به‌نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیاری کراوه‌وه، بۆیه خوای گه‌وره له‌وه‌سفی قورتان دا وشه‌ی (عربی) به‌کار هه‌یناوه، وه‌کو واتا (زمانه‌وانی) یه‌که‌ی نه‌ک (نه‌ته‌وه‌یی) یه‌که‌ی، چونکه له‌رووی (زمانه‌وانی) یه‌وه وشه‌ی (عربی) واته واضح، فصیح مبین، پیچه‌وانه‌ی وشه‌ی (عربی) له‌قورتاندا، وشه‌ی (اعجمی) یه‌ واته: مبهم، غامض.

به‌لگه‌ی زۆریه‌ی (مفسر) ه‌کانی قورتان له‌سهر شه‌م قسه‌یه شه‌وه‌یه که خوای گه‌وره له‌قورتاندا ده‌فه‌رمووته:

﴿ ولقد نعلم انهم يقولون انما يعلمه بشر لسان الذي يلحدون اليه اعجمي وهذا لسان عربي مبين ﴾ (النحل -

103)

﴿ ولو جعلناه قرآنا اعجمياً لقالوا لولا فصلت آياته ، اعجمي وعربي ﴾ (فصلت -44).

(الراغب الاصفهاني) له (مفردات الفاظ القرآن) دا ده‌باره‌ی وشه‌ی (عربی) ده‌لته‌ت:

العربی: المفصح واته روون و پاراو.

اعراب الكلام: بيان فصاحته.

العربی: الفصيح البين من الكلام.

له‌به‌رامبه‌ریشدا ده‌باره‌ی وشه‌ی (اعجمی) ده‌لته‌ت:

العجمه: خلاف الابانه.

الاعجام: الابهام

الاعجم: من في لسانه عجمة، عربياً كان او غير عربي.

له‌ته‌فسیری (الحازن) دا هاتوه:

الاعجمي: هو الذي لا يفصح في كلامه وان كان يسكن البادية، ومن اجل ذلك سمي زياد الاعجم، لان في لسانه

عجمة، مع انه كان من العرب.

كه‌واته وشه‌ی (عربی) دوو مانای هه‌یه وه‌ک له‌سته‌دا ده‌رده‌که‌وته‌ته‌گه‌ر (عربی) له‌به‌رامبه‌ر (اعجمی) یه‌وه

هات، شه‌وه به‌مانای (واضح) و (فصیح) دته‌ت.

ته‌گه‌ر (عربی) له‌به‌رامبه‌ر (عجمی) یه‌وه هات، شه‌وه به‌مانای عه‌ره‌ب یان مرۆڤتیکی عه‌ره‌ب دته‌ت.

شه‌شه‌م / په‌یوه‌ندیی ئیسه‌لا محوازیش به‌نه‌ته‌وه‌ی خو‌یه‌وه هه‌میشه ده‌بیته په‌یوه‌ندییه‌کی زیندوو بیته و، خو‌ی

به‌ته‌ندامیکی شه‌وه نه‌ته‌وه‌یه بزانیته، چونکه پیغه‌مبه‌ران - دروودی خویان له‌سهر بیته - هه‌میشه به‌وشه‌ی نه‌رم و

نیانی وهك (یاقومی) و (یاقومنا) له گه‌ل نه‌ته‌وه‌ی خۆیاندا دواون، گه‌رگه‌فتی نیوان پیغه‌مبه‌ران – درودی خویان له‌سه‌ر بیټ – و، نه‌ته‌وه‌کانیان گه‌رگه‌فتی نه‌ته‌وه‌یی نه‌بووه، واته‌ کیشه‌که له‌گه‌ل خودی نه‌ته‌وه‌که نه‌بووه وه‌کو نه‌ته‌وه، به‌لکو له‌سه‌ر بیرویاوه‌په نامۆ، ئه‌و ئایینه‌ناراسته‌ی نه‌ته‌وه‌که‌یاندا بووه، قورئانی پیرۆزیش به‌هه‌مان شیوه‌ ئاماژه‌ به‌م راستی‌یه‌ ده‌کات و پیمان‌نیشان ده‌دات که‌کیشه‌که له‌سه‌ر (مله‌) ی (قوم) ده‌کان بووه، نه‌ک خودی (قوم) ه‌ که‌ خۆی، چونکه‌ به‌پیتی قورئان وشه‌ی (مله‌) جیاوازه‌ له‌مانادا له‌وشه‌ی (قوم) چونکه‌ پیناسه‌ی (قوم) وه‌کو له‌ (مفردات الفاظ القرآن) ی (الراغب الاصفهانی) دا هاتوووه واته‌:

الملة: كالدين ، وهو اسم لما شرع الله تعالى لعباده على لسان الانبياء.. وتقال الملة اعتبارا بالشيء الذي شرعه الله ، والذين يقال بمن يقيمه اذا كان معناه الطاعة.

بۆیه له‌هه‌موو ئایه‌ته‌کانی نیو قورئاندا، وشه‌ی (مله‌) واته‌ (تاین) نه‌ک (نه‌ته‌وه‌)، که‌ته‌م‌په‌ به‌هه‌له‌ (میلله‌ت) له‌جیاتى گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ به‌کار ده‌هینریت.

﴿ ومن يرغب عن ملة ابراهيم الا من سفه نفسه ﴾ (البقرة-130)

﴿ قل بل ملة ابراهيم حنيفا ﴾ (البقرة-135)

﴿ ان اتبع ملة ابراهيم حنيفا ﴾ (النحل-123)

﴿ فاتبعوا ملة ابراهيم حنيفا ﴾ (ال عمران-95)

﴿ ملة ابيكم ابراهيم ﴾ (الحج-78)

﴿ ملة ابراهيم حنيفا ﴾ (الانعام-161)

له‌هه‌موو ئه‌م ئایه‌تانهدا، (مله‌ ابراهيم) به‌واتای (دین ابراهيم) دیت، نه‌ک به‌واتای (قوم ابراهيم) هه‌ر بۆیه کاتیک ده‌سه‌لاتدارانی نه‌ته‌وه‌که‌ی (شعیب) به‌خۆی و شوپنکه‌وتوانیان وت: ﴿ لنخرجنك يا شعيب والذين آمنوا معك من قريتنا او لتعودن في ملتنا ﴾

(شعیب) – عليه السلام – فەرمووی:

﴿ قد افترينا على الله كذبا ان عدنا في ملتكم بعد اذ نجانا الله منها ﴾

لیره (شعیب) – عليه السلام – ده‌فهرمویت: ناگه‌رپینه‌وه سه‌ر ئایینه‌که‌ی تێسه‌، پاش ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ رزگاری کردین له‌و ئایینه‌هه‌له‌یه‌و، ئایینی راستی پێ نیشان داین.

بۆیه (شعیب) – عليه السلام – له‌ئایینی هه‌له‌و چه‌وتی نه‌ته‌وه‌که‌ی لاده‌دات، نه‌ک له‌نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی چونکه‌

ئەوھتا ھېشتا دەفەرموئیت:

﴿ ربنا افتح بیننا و بین قومنا بالحق وانت خیر الفاتحین ﴾ (الاعراف-89).

ھەر لەبەر ھەمان ھۆ، (یوسف)- علیہ السلام - دەئیت : (من وازم لەدینی نەتەوہ کەم ھینا، کەپر وایان بەخواو رۆژی دوایی نەبوو) نالیت من وازم لەنەتەوہ کەم ھینا، چونکە خوا تەکلیفی کردووە کەخەمی نەتەوہ کەمی خۆی بخوات، بۆیە دەئیت: ﴿ أني ترکت ملة قوم لایؤمنون باللہ ، وھم بالاخرة ھم کافرون ، واتبعت ملة ابائي ابراهيم واسحاق ويعقوب.. ﴾ (یوسف/37-38)

بۆیە پیغەمبەرەکان - سەلامی خوایان لەسەر - لەدینی ناراستی نەتەوہ کەیان وازیان ھیناوە، نەک لەنەتەوہ کەیان ، بۆیە قورئان پەرە لەدەستەواژەیی لەجۆری (قوم نوح ، قوم لوط ، قوم یونس، قوم صالح ، قومک ، یاقومی ، یا قومنا .. ھتد).

بەم شێوەیە پیغەمبەرەکان - علیھم السلام - بەدرێژایی ژیانی دۆنیا لەخەمی نەتەوہ گەلی خۆیاندا بوونە، بەھیوای ھیدایەت دانیاں بۆ ئەوێ لەقیامەت و دواییشدا بەدیداری یەکتەر شاد ببنەوہ، ئەگەر نا، ئەوا پیغەمبەرەکان - درودی خوایان لەسەر - لەرۆژی دواییدا لەبەجی باوەرپانی نەتەوہ کەمی خۆیان دادەبەرین، بۆیە خوای گەورە دەفەرموئیت: ﴿ لن تنفعکم ارحامکم ولا اولادکم ، يوم القيامة یفصل بینکم، واللہ بما تعملون بصیر * قد کانت لکم اسوة حسنة فی ابراهيم والذین معه اذ قالوا لقومھم انا براء منکم وما تعبدون من دون اللہ ، کفرنا بکم ویدا بیننا و بینکم العداوة والبغضاء ابدأ حتی تؤمنوا باللہ وحدہ.. ﴾ (الممتحنة/3-4).

حەوتەم / کە ھەر نەتەوہ یەک بەزمانە کەمی خۆیەوہ شوپێنکەوتووی پیغەمبەرانی خۆیان بوون، ناسنامە (عەقائیدی) یان گۆرانی بەسەردا ھاتووە، بۆ ئەو ئاستە بالاییە کەشایانی بالاترین دروستکراوی خوا، بەلام ئەم گۆرانە نەبۆتە مایە گۆرانی ناسنامە (نەتەواپەتی) یان.

لێرەوہ بۆمان دەردەکەوئیت کە (نەتەوہ) و (ئیسلام) پەیوەندییەکی ئۆرگانێ ئەوتۆ بەیەکیانەوہ دەبەستیتەوہ کە تیایدا (نەتەوہ) دەفری (ئیسلام)ە، بۆیە ھەموو نەتەوہ یەکی موسلمان دوو ناسنامە ھەیە ناسنامە یەکی (نەتەواپەتی) و ناسنامە یەکی (عەقائیدی) ئێمەش وەکو نەتەوہ ی کوردی موسلمان، (کورد) بوونمان ناسنامە ی (نەتەواپەتی)مانە: ﴿ وجعلناکم شعوباً وقبائل لتعارفوا ﴾ ، (ئیسلام) بوونیشمان ناسنامە ی (تایینی)مانە: ﴿ ان الدین عند اللہ الاسلام ﴾.

